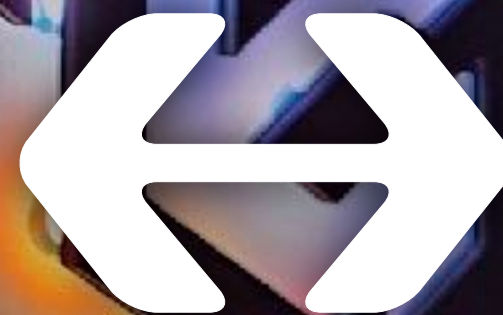

Teoskatalogi ja esittely

HEXAGON
INTERGALACTIC

Artist Statement

Pyhää geometriaa löytyy kaikkialta luonnosta. Olet ehkä joskus poiminut romanesco-kukkakaalin kaupan vihanneshyllyltä tai ihaillut jonkin kasvin tai kukan rakennetta ja katsonut, miten sen muoto toistaa itseään yhä pienempinä kopioina. Ehkä olet pysähtynyt katsomaan peuran sarvia tai lehtisuonia, jotka haarautuvat tavalla, joka tuntuu yhtä aikaa käsittämättömän monimutkaiselta, kaaottiselta, ja silti jollain tavalla... itsestäänselvältä.

Ajattelen luontoa kahden, kaiken taustalla vaikuttavan vastakkaisen voiman kautta.

Ne ovat emergenttejä ilmiöitä jotka syntyvät fysiikan laeista, mutta tuntuvat meidän näkökulmastamme ehkä joltain niistäkin suuremmalta. Fysiikan lait ovat ikään kuin työkalut ja reunaehdot, joiden kautta nämä kaksi voimaa pääsevät toteutumaan.

Ensimmäinen voima on entropia. Kaikella luonnossa on taipumus levitä, sekoittua ja ajautua erilleen. Itse maailmankaikkeus näyttää laajenevan, venyttävän aika-avaruutta ja vetävän kaikkea hiljalleen yhä kauemmas kaikesta muusta. Entropia on hidasta liukumista kohti haaleaa, homogeenisesti jakautunutta universumia, jossa mitään erityistä ei enää tapahdu. Maailmankaikkeutta jossa energia ja liike on laskenut niin alas kuin mahdollista.

Toinen voima on elämä. Elämä tuntuu kapinalta tuota kaaosta vastaan. Se rakentaa yhä lisää yksityiskohtia ja monimutkaisuutta sen sijaan, että silottaisi kaiken tasaiseksi. Elossa oleminen on kuin viivan piirtämistä ympärillesi ja sanomista: *”Tämä tässä olen minä, ja tämän viivan ulkopuolella on kaikki muu. Minä en ole levinnyt pitkin universumia, ja haluan säilyä näin.”*

Silti, ilman entropiaa ei olisi elämää. Ei vain semanttisesti sanan määrittelyssä vastakohtansa kautta, vaan kirjaimellisesti: Elämää ei voi syntyä täysin paikalleen jähmettyneessä, staattisessa universumissa. Aineen täytyy joutua liikkeeseen, sekoittua ja ajautua kauas tasapainosta, jotta ensimmäiset hauraat elämän kuviot voivat ilmestyä. Tässä onkin olemassaolon taikuus: Miten elottomista aineen palasista voi syntyä elävä järjestelmä? Kun tarkennat riittävän lähelle, mikään yksittäinen molekyyli sinusta ei ole elossa – ja silti, kokonaisuutena – *siinäähän sinä olet!*

Minusta tuntuu, että jollain perustavanlaatuisella tavalla emme pysty ymmärtämään tämän kaiken kokonaisuutta. Voin vain nauttia siitä, ihmetellä sitä ja leikkiä sen keskellä.

Olen lapsi maailmankaikkeuden valtavalla leikkikentällä, eikä minulla ole mitään pelättävää.

Palaan aina uudestaan kuusikulmioon. Se on yksi luonnon vähäenergisiä ratkaisuja: Hunajakennojen solut, saippuakuplat ja laavakentät asettuvat vääjäämättä kuusikulmaisiin kuvioihin, kun aineen *annetaan hiukan vain rentoutua*. Minulle tuo muoto on eräänlainen

sovinnon symboli elämän ja entropian välillä. Se on entropian lempiruudukko, ja elämällä – *minulla* – on mahdollisuus piirtää sen päälle ja lainata sitä omiin tarpeisiini.

Veistoksissani monimutkainen teknologia sulautuu luonnollisiin puupintoihin. Näin luonnon muodot saavat taianomaisen sävyn, ja samalla tekniikan taika tuntuu luonnollisemmalta. Työskentelen geometrisilla kuvioilla, joissa kuuluu oksistojen, spiraalien ja aaltojen ääni, ja annan koodin ja elektroniikan tanssittaa valon liikettä niiden sisällä. Kun kaikki näkyvät osat teoksesta ovat luonnonmateriaaleja – puuta ja rautaa – on helpompi unohtaa prosessorit, lähettimet, diodit, johdot ja muut komponentit, jotka väistämättä muodostavat ison osan teosteni taikuudesta. Kun puu kätkee teknologian, värien ja valon liike näyttävät enemmän veden tai tulen heijastuksilta tai tuulessa huojuvien puiden varjoilta.

Minulle jokainen teos, jonka teen, on pieni kokeilu elämän ja entropian välisessä jännitteessä – kuin hetkellinen puuhun veistetty järjestyksen kupla hehkumassa hetken universumissa, joka hiljalleen haluaa unohtaa kaiken.

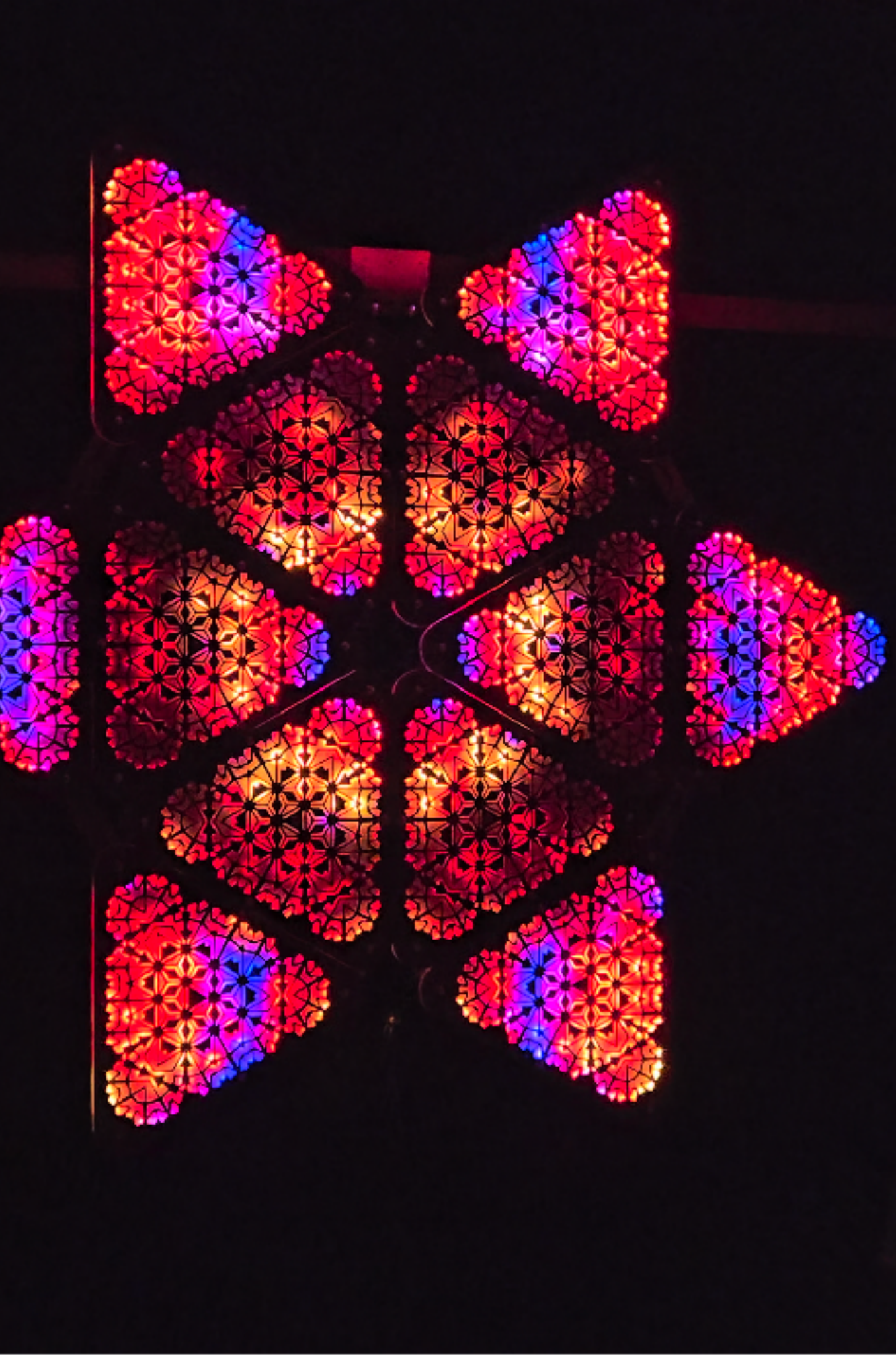
Heikki Parkkonen

Polaris

Polaris – Pohjantähti – on ollut yksi pohjoisen taivaan tärkeimmistä valopisteistä. Kauan ennen satelliittinavigaatiota ja sähköisiä katulamppuja se oli hiljainen, paikallaan pysyvä täplä, joka ei kulkenut vuodenaikojen mukana. Itämeren merenkulkijoille, jäätyneitä järviä tai metsäteitä ylittäville matkalaisille ja peltujen ja metsien keskellä eläville ihmisille Pohjantähti oli yhtä aikaa käytännöllinen työkalu ja vahva symbolinen ankkuri. Se tarjosi suunnan silloinkin, kun maisema katosi lumeen ja pimeyteen, ja kantoi mukanaan ajatusta siitä, että *kaiken tämän liikkeen keskellä on jokin kohta, joka pysyy aina paikallaan*. Pohjoisen mytologiassa ja kansan mielikuvituksessa tästä rakentuu voimakas kuva: Taivaan huipulla loistava tähti, joka sitoo näkyvän maailman johonkin meitä jokaista suurempaan, vanhempaan ja vakaampaan.

Polariksen tuominen näyttelytilaan muuttaa tämän kulttuurisen roolin koettavaksi elämykseksi. Kaukainen piste taivaan holvikaarella muuntuu suureksi läsnäoloksi katsojan yläpuolella. Seisoessaan sen alla yleisö asettuu asemaan, joka on tavallisesti varattu muuttolinnuille ja muille eläimille: Heistä tulee niitä, jotka orientoituvat tähtien mukaan. Samalla huomio siirtyy näkökulmasta *“valo asiana, jota valaisee”* kohti ajatusta *“valo asiana, joka määrittää meitä”* – liikettämme, tarinoitamme ja sisäisiä vuodenaikojamme.

Polaris puhuu siitä, miten pohjoinen elämä on kietoutunut pitkien pimeiden jaksojen ja lyhyiden, intensiivisten valon hetkien rytmiin, ja siitä, miten täällä elävät ihmiset ovat aina joutuneet etsimään paikkaansa osana tätä kiertokulkua.

Materiaalien tasolla teos pitää tiukasti kiinni yhteydestä konkreettiseen pohjoiseen. Tähti on rakennettu tummaksi petsatusta suomalaisesta koivuvanerista ja teräspulteista, niin että alhaalta katsottuna yleisö näkee vain tuttuja, luonnollisia materiaaleja: puuta ja metallia. Satoja valoja on piilotettu kerrokselliseen rakenteeseen, jolloin katsoja ei kohtaa yksittäisiä valopisteitä vaan pehmeän, epäsuoran hohteen, joka leviää esiin kerrosten välistä. Hypnoottisen valon tunnelma on kuin katselisi talviyön takkatulta tai revontulten hehkua.

Näin Polaris asettuu johonkin näkyvän ja näkymättömän, käytännöllisen suunnistuksen ja hiljaisen myytin, sekä talven uinuvan maiseman ja kevään ensimmäisen, varovaisen palaavan valon lupauksen väliin.

Katso video ja lisätiedot:

<https://hexagon.fi/artwork/polaris>

Mitat:

Paino **25kg**, tähden leveys kärjestä kärkeen **215cm**

Aztec Dreams:

Tämä teos sai alkunsa kauan sitten unesta ja psykedeeelisestä näystä: Auringonkivi, ei hakattuna kalliosta vaan piirilevystä rakennettuna. Kuin ohjauspaneeli kauan sitten kadonneen avaruuskansan aluksesta. Se on pehmeästi valoa hohtava atsteekkien kalenteri risteytettynä emolevyn kanssa.

Jokainen kolmesta kuusikulmiosta on sirpale tuosta avaruuden artefaktista. Kuvio on symmetrinen kuin rituaalikivi, mutta sen merkit muistuttavat piirilevyn johtimia, kaupunkikarttoja ja temppelien julkisivuja. Lähempää tarkastellessa kuvio luo illuusion: Osa kuviosta kaatuu sisäänpäin, osa ulos. Kolmiulotteisuuden vaikutelma yhdessä tasossa olevalle kuviolle on melko voimakas. Yhdessä, kolmion muotoisessa muodostelmassa nähtyinä kuusikulmiot tuntuvat vähemmän erillisiltä esineiltä ja enemmän pieneltä verkolta: Kolmelta samalta solmulta, jotka toistavat samaa kuvaa, aivan kuin ne yhä hyräilisivät samaa, vuosisatoja vanhaa ohjelmaansa.

Tumman mahongin sävyyn petsattu koivukerros leijuu kirkkaan valkoisen taustan yllä. Kerrokset ovat pultattu yhteen niin, että koko rakenne on näkyvissä. Satoja valoja on piilotettu näiden kerrosten väliin; päivänvalossa teos on pelkkää puuta ja geometriaa, mutta pimeässä valo tihkuu esiin vaihtuvina väreinä, jossakin neonvalojen ja kytevän tulen välimaastossa.

Se on kuin ikiaikainen reliikki, joka on kytketty uudelleen päälle pitkän hiljaisuuden jälkeen.

Aztec Dreams on yksi ensimmäisiä teoksiani, vuosikymmen myöhemmin uudelleen rakennettuna ja päivitettynä tähän päivään. Sen pariin palaaminen tuntui tavallaan henkilökohtaiselta arkeologialta: Alitajunnasta kaivetun, vanhan unen sirpaleen löytämiseltä, puhdistamiselta ja asettamiselta selkeämpään rakenteeseen ja uuteen tekniikkaan.

Katso video ja lisätiedot:

<https://www.hexagon.fi/artwork/aztec-dreams>

Mitat:

Yksi kuusikulmio: **10kg, 118cm** kärjestä kärkeen.

Kaikki kolme: **30kg**, pinta-ala **n. 2x2m**

Flower of Renewal

Flower of Renewal rakentuu yksinkertaisen kuvan varaan: Kukan, jonka ei pitäisi mitenkään kuulua sinne, missä se kasvaa. Lootus nousee sameasta ja likaisesta vedestä, puskee mudan ja lahoamisen läpi avautuakseen pinnalla kauniina ja hauraana. Pehmeä valo liukuu puisten terälehtien lomassa. Teoksen keskellä sykkii violetti sydän: Julistus siitä, että kauneus ei vain selviä raskaissa olosuhteissa, vaan syntyy niistä.

Etäältä näet tutun kukan muodon. Lähemmäs tullessa hahmo hajoaa useiksi päällekkäisiksi kerroksiksi. Valot tekevät näystä hiukan unimaissen ja sumean. Katsetta on vaikea tarkentaa yhteen kohtaan. Kukan sisällä näkyvät muodot voisivat olla orjantappuraa tai juuristoja. Uudistuminen on kerros yhtäaikaista prosesseja – kasvu, lahoaminen ja uudelleensyntymä käynnissä rinnakkain.

Taustalla olevan valon eteen piirtyy varjo – lootuksen teräväreunainen siluetti. Näin kaaoksesta nousee esiin rakenne, pimeydestä värit ja sameasta joenpohjasta seuraavan uuden alku.

Kauneus luonnossa ei ole vain pinnallista estetiikkaa – se on *olennaista, sisäänrakennettua ja väistämätöntä*.

Katso video:

<https://www.hexagon.fi/artwork/flower-of-renewal>

Mitat: 6kg, leveys 120cm

Aether Quills

Maailmankaikkeuden rajattomassa avaruudessa taivaallinen riikinkukko Orithis liittää tähtien lomassa ja kerää talteen salaisuuksia, jotka piilevät universumin kudoksessa. Kulkiessaan tähtikuvioiden läpi ja taivaanrantojen yli se kerää kohtaamiltaan olennoilta unia, ajatuksia ja hiljaa kuiskattuja toiveita, varastoiden jokaisen höyheniinsä, jotka kimmeltävät kuin tähdet yötaivaalla. Tämä pimeässä valoaan hohtava ajatusten arkisto onkin Orithiksen tarkoin vaalima aarre.

Sulkien pinnassa hohtavat kuninkaalliset violetit ja säkenöivät keltaiset – värit, joita voisi odottaa näkevänsä jonkin aurinkojumalan kaavuissa. Sulkien sisäpinnalla kiertyvät ja risteävät monimutkaiset viivakuviot.

Vaikka teos koostuu yhteensä kuudesta sulasta, se esiintyy usein myös pienempinä kuvioina: Siipiparina, viuhkana tai väljempänä leijuvien sulkien ryhmänä. Miten tahansa ne asetellaankin, ne kutsuvat katsojaa hiljentymään niiden ääreen ja kuvittelemaan: Jos nämä ovat sulkakyniä, mitä tarinaa ne kirjoittavat? Olenko itse jo näiden tarinoiden joukossa?

Katso video:

<https://www.hexagon.fi/artwork/aether-quills>

Mitat:

Yksi sulka: **5kg**, pituus kärjestä kärkeen **155cm**

Eye of the Beholder

Eye of the Beholder on neljän hehkuvan silmän rypäs, sisäkkäin kuin avautuvat kukan terälehdet. Etäältä ne muistuttavat kirkon lyijylasi-ikkunaa; lähempää ne hajoavat sirpaleiden tiheäksi geometriaksi, kuvioksi, joka ei koskaan täysin asetu mihinkään tuttuun muotoon, jonka voisi selvästi nimetä.

Nimi vihjaa yksinkertaiseen kysymykseen: Kuka katsoo ja ketä? Olemme tottuneet ajattelemaan itseämme taiteen tarkkailijoina, mutta tässä asetelma keikahtaa. Kun seisot teoksen edessä, on vaikea olla tuntematta itseään katsotuksi. Taulujen valon leikki tuntuu katseelta, joka ei ole tuomitseva eikä arvosteleva. Tämä on kohtaamisen hetki, piste näkemisen ja nähdyksi tulemisen välillä. Siinä hetkessä myös sinun läsnäolosi on osa teosta.

Tämä teos ei tarvitse katsojastaan sen enempää kuin takkatuli sen ääressä istujasta tai merenranta vedessä kahlaajasta. Sinun tehtäväsi on jakaa huone sen kanssa hetken ajan, antaa ajatustesi asettua paikalleen, ja ehkä antaa teoksen kuiskata hiljaa takaisin sinulle: *Oi, kuinka kaunis sinä oletkaan!*

Mitat:

Leveys **220cm**, paino **n.18kg**

Lisätietoa

Kaikki yllä listatut veistokset ovat saatavilla näyttelyihin ja vuokralle yksittäin ja suurempina kokonaisuuksina. Toteutan myös täysin uniikkeja mittatilaustöitä tilauksesta.

Tekniset vaatimukset:

Teokset toimivat normaalilla 10A / 220V verkkovirralla. Jokainen teos kytkeytyy ohjainlaatikkoon, jota ohjaintietokone ohjaa.

Osa teoksista on tarkoitettu vain sisätiloihin, ja osa on säänkestäviä. Teokset sopivat mm. gallerioihin, julkisiin tiloihin, festivaaleille, taidemuseoihin. Kaikki teokset saa reagoimaan ympäristön ääniin tai esim. teosten yhteydessä soitettavaan musiikkiraitaan. *Myös muunlaista interaktiivisuutta on täysin mahdollista rakentaa*, esim. reagointi mihin tahansa teknisiin, etäluettaviin mittareihin. Taulut ovat käytännössä isoja videonäyttöjä, joihin voin rakentaa mitä tahansa toiminnallisuutta.

Valaisu:

Koska teokset ovat valoteoksia, niiden pääasiallinen vaikutus tulee esiin pimeässä. **Tämän vuoksi galleriatilat tai vastaavat olisi hyvä saada hämäräksi.** Täyttä pimeyttä ei tarvita, eikä se turvallisuussyistä ole usein toivottavaakaan – mutta mitä hämärämpi, sen voimakkaampi vaikutus teosten valoilla on.

Ripustus:

Teokset ovat kohtuullisen kevyitä. Niiden ripustaminen on mahdollista teräsvaijereilla tai liinoilla. Jotkin teoksista pystyy nostamaan seisomaan omillaan kolmijalkojen päälle. Tällöin on varmistettava, etteivät esim. lapset kiipeä tai roiku teoksissa vahinkojen välttämiseksi.

Yleensä asennuspaikoille tarvitaan joko henkilönostin, rakennustelineet, tai jokin vastaava systeemi jolla päästään turvallisesti riittävän korkealle ripustamista varten. Sopivissa tiloissa tikkaatkin ovat oikein mahdolliset ja itsestään seisoville teoksille ei tarvita nostimia lainkaan.

Teoksien vuokraan kuuluu aina toimitus, asennus ja purku. Tulen aina paikalle henkilökohtaisesti asentamaan ja kytkemään laitteet. Näin varmistamme tekniikan toimivuuden ja pystymme turvallisesti mukautumaan aina uniikkeihin tilavaatimuksiin.

Lisätietoa:

Heikki Parkkonen

heikki@hexagon.fi

Hexagon Intergalactic Oy (3270318-1)

<https://www.hexagon.fi>